

El blog de Pin

Rellegint *Articles i discursos. Proses diverses* de Josep Pin i Soler (Tarragona 1842 – Barcelona 1927) que durant prop de cinquanta anys es van anar publicant majoritàriament en diaris, em diverteix pensar que potser per l'estil i el to amb què Pin acostumava a tractar temes diversos, centrats principalment en el món cultural i polític de l'època, si ara fos contemporani nostre es deixaria seduir pel fenomen dels blogs, amb aquesta llibertat que ofereixen per “publicar” opinions o qualsevol escrit en la llengua que sigui, per saber fàcilment el parer dels possibles lectors i intercanviar-hi punts de vista, per donar resposta immediata a qualsevol fet o notícia...

Qui conegui ja l'home de lletres integral, el reconegut novel·lista (*La família dels Garrigas, Jaume, Níobe*), dramaturg (*Sora i nora, La tia Teclata, La Sirenetta*) i traductor d'autors com Erasme de Rotterdam o Maquiavel, no pot deixar passar l'oportunitat de descobrir en els seus escrits més personals i combatius l'home compromès amb un territori, una llengua i una cultura als quals contínuament els reconeix un lloc a Espanya i a Europa. Al llarg dels seus articles periodístics, Pin desgrana el seu pensament polític centrat sobretot en “lo despertar de les energies regionals”, aposta per l'ús del català escrit –malgrat “els pedants autors de les Normes”– i la literatura en prosa (tot i que no s'està de presidir per dues vegades uns jocs florals) o recomana lectures i autors, en detriment d'altres, com el mateix Ibsen, a qui titlla d’“autor depriment, subversiu, engrescador de febles i personalment un senyor antipàtic” per raó que només s'ha de “deixar passar a Espanya lo que aixequi l'esperit, lo amillori i sublimi, aturant les extravagàncies, les maneres idiotes que desgraciadament són les qui més fàcilment se propaguen”.

I és que si una cosa caracteritza aquests articles i discursos és la vehemència, que a voltes arriba a l'apassionament, amb què l'autor tarragoní dona a conèixer el seu ideari, els seus gustos literaris, el seu món narratiu, les seves afeccions més profundes... En aquest volum hi trobem tot l'univers de Pin concentrat: des del món idealitzat dels mariners, herois que perden la vida en naufragis; la reflexió sobre la naturalesa de la interpretació teatral, passant pel reconeixement a la tasca cultural d'amics i paisans, “de la nostra patrieta del camp”; la seva voluntat de generar opinió respecte de determinades actuacions d'autoritats locals i estatals, incloses les eclesiàstiques; l'interès per la formació dels joves, a qui recomana

---

sobretot d'anar a córrer món per "ser útil als seus parents, amics o coneguts, útil a la seva Pàtria!", fins als esborranys del que havia de ser la continuació i acabament de la triologia dels Garrigas, *Quildo*. Un tast que ens pot obrir l'interès per continuar assaborint la seva obra amb la lectura de les seves narracions i impressions dels seus viatges, *Vària I, II i Orient*, en què reconeixem el viatger incansable delerós de conversar amb qui s'hi avingui i d'establir honroses comparacions de les terres catalanes amb altres de llunyanes.

D'aquí uns quants anys, si Internet encara ho permet, potser també es podrà aconseguir, a través dels milions de blogs que existeixen actualment a la xarxa, allò que Pin demanava als escriptors, a propòsit de la defensa de la prosa: que "les futures generacions sàpiguen com érem, com ara som". De moment, ell amb els seus escrits tan personals i diversos ens n'ha deixat una bona mostra.

ELISABET VELÁZQUEZ MATA

Publicat al diari *El Punt* el 3 d'abril de 2006